

Για τα παιδιά που `ναι στο κόμμα

Στίχοι: **Διονύσης Σαββόπουλος**

Μουσική: **Διονύσης Σαββόπουλος**

Εκτελέσεις:

ονύσης Σαββόπουλος
Έβγαλες ουρά και προβοσκίδα
κρύφτηκες πίσω από μια εφημερίδα
κάνεις πως διαβάζεις και δε μας χαιρετάς,
έβγαλες στο δέρμα σου ραβδώσεις
τρέχεις με ομάδες κι οργανώσεις
κι όλο το ρολογάκι σου κοιτάς.

Κι όμως μέσ' στην κόλαση τις λαύρες,
μέσ' σε δακρυγόνα και περίπολα και αύρες
λάμπεις σαν το πιο πολύτιμο ορυκτό,
ναι, σαν ασημένιο υψώνεσαι φτερό
τούτη τη στιγμή που σπάζεις τον κλοιό.

Λευκέ, γαλάζιε ποντικέ μου
που χρόνια τώρα σ' αγαπώ
εκείνη τη φτερούγα σου άνοιξέ μου
κι άσε με λίγο να την δω.
Έλα, χωρίς πολιτικούςρες
με το φτερό σου να πετάει
όχι στων μανιφέστων τις κλεισούρες
αλλά σε κείνο εκεί το μπαρ που ξενυχτάει.

Ξέρω, ήδη έχεις αντιρρήσεις,
μα ούτε εγώ σου λέω να χωρίσεις
λέω με δυο λόγια μόνο σ' αγαπώ
λόγια ηθοποιού για τον αγώνα,
λόγια σαν βιολί σε αρραβώνα
μα ό,τι ως τώρα μάχεται λειψό.

Τώρα έχεις χρέη και πιστώσεις,
τρελαίνεσαι και για πολιτικές εκδόσεις
αύριο να δούμε ποια πόρτα θα χτυπάς
αφού κι αυτό το αύριο το αλάνι,
όργανο του κόμματος το έχεις κάνει
ποιον θα περιμένεις και ποιον θα τυραννάς.

Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη,
τι θα πάει να πει στην δικαιοσύνη
να το δικαστήριο υψώνεται από δω

όχι μοναχά για το στιλπνό σου το φτερό
αλλά και για την προβοσκίδα σου θαρρώ.

Καταχώριση στο stixoi.info: KONSTANTINOS, 19-06-2007

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=24451

www.stixoi.info